

PRZEDMIOT: Pedagogika specjalna		PUNKTY ECTS 2
KIERUNEK: Wychowanie fizyczne		
SPECJALNOŚĆ: -		STATUS PRZEDMIOTU obligatoryjny
FORMA STUDIÓW: niestacjonarne		GRUPA PRZEDMIOTÓW O
POZIOM KSZTAŁCENIA: studia drugiego stopnia		
ROK/SEMESTR: II/4		PROFIL KSZTAŁCENIA praktyczny
Wykłady – liczba godzin 10	Ćwiczenia – liczba godzin 10	Wymagania wstępne/ zaliczenie przedmiotów poprzedzających: podstawy pedagogiki, psychologia rozwojowa
Język wykładowy	Forma zaliczenia	
polski	Zaliczenie z oceną	

I. Jednostka organizacyjna: Wydział Nauk o Zdrowiu

II. Cele i zadania przedmiotu:

- Znajomość zagadnień oraz pojęć z zakresu pedagogiki specjalnej. Umiejętność prawidłowego kontaktu w interakcji nauczyciel-uczeń ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Umiejętność wstępnej diagnozy i specjalistycznej pomocy uczniowi z określoną niepełnosprawnością.

III. Forma zajęć: wykład kursowy (Wk), ćwiczenia audytoryjne (A);

IV. Treści programowe:

Nr	Temat wykładu
Wk1	Miejsce pedagogiki specjalnej w systemie nauk pedagogicznych. Podstawowe pojęcia z zakresu pedagogiki specjalnej.
Wk2	Proces rewalidacji dziecka niepełnosprawnego, etiologia niepełnosprawności intelektualnej.
Wk3	Diagnoza niepełnosprawności i wczesna interwencja.
Wk4	Nauczanie dziecka ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.
Nr	Temat ćwiczenia
A5,6	Formy pomocy w poszczególnych niepełnosprawnościach: Całościowe Zaburzenia Rozwoju, ADHD, FAS, Upośledzenie Umysłowe.
A7,8	Formy pracy pedagogicznej z dziećmi z problemami tyfło i surdopedagogicznymi.
A9	Zespół Aspergera co nauczyciel wiedzieć powinien.
A10	Prezentacja projektu pomocy osobie z określoną niepełnosprawnością.

V. Literatura

Literatura podstawowa:

1. Dykcik W.: (red.). Pedagogika specjalna. Poznań 1997.
2. Borzyszkowska H., Oligofrenopedagogika. Warszawa 1985.
3. Wolańczyk T., (red.), Zaburzenia emocjonalne i behawioralne u dzieci. Warszawa 2005.

Literatura uzupełniająca:

1. Kosakowski Cz., Krause A., Terapia w pedagogice specjalnej. [w], J. Pańczyk (red.), Forum Pedagogów Specjalnych, Łódź 2002.
2. Klasyfikacja zaburzeń psychicznych i zaburzeń zachowania w ICD – 10 , badawcze kryteria diagnostyczne, Kraków- Warszawa 1998.
3. Klasyfikacja zaburzeń psychicznych i zaburzeń zachowania w ICD – 10 , opisy kliniczne i wskazówki diagnostyczne. Kraków – Warszawa 1997.
4. Wolańczyk T., Zespół nadpobudliwości psychoruchowej. Warszawa 2005.
5. Winter W., Zespół Aspergera co nauczyciel wiedzieć powinien. Warszawa 2006.

VI. Efekty uczenia się:

Efekt uczenia się:	Nr efektu	Student, który zaliczył przedmiot:	Odniesienie do efektów kierunkowych
w zakresie wiedzy	01	Zna objawy i przyczyny wybranych zaburzeń i zmian chorobowych z zakresu różnych form niesprawności.	K_W02
w zakresie umiejętności	02	Umie przeprowadzić diagnozę środowiskową i niepełnosprawności osób o różnych zaburzeniach.	K_U08
w zakresie kompetencji społecznych	03	Realizuje zadania i cele uwzględniające bezpieczeństwo i zdrowie osób, które mu podlegają, z którymi współpracuje.	K_K09

VII. Sposoby oceny (F- formująca, P – podsumowująca):

F7-inne/ opracowanie projektu pomocy osobie z określoną niepełnosprawnością
P1 – praca pisemna

VIII. Sposób weryfikacji efektów uczenia się

Nr efektu	Formy zajęć	Sposób oceny
01	Wk1, Wk2, Wk3, Wk4, A7 , A8	F5, P1
02	Wk3, Wk4, A5, A6, A7, A8, A9, A10	F5, P1
03	Wk3, A10	F5, P1
04	Wk3-Wp10	F5, P1

IX. Całkowity nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów w punktach ECTS:

1. Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim:
 - udział w wykładach 10 h
 - udział w ćwiczeniach 10 h
 - RAZEM: 20 h
 2. Samodzielna praca studenta
 - przygotowanie do ćwiczeń 8 h
 - wykonanie projektu 12 h
 - wykonanie pracy pisemnej 10 h
 - RAZEM: 30 h
- godziny kontaktowe + samodzielna praca studenta OGÓLEM: 50 h
1 punkt ECTS = 25h pracy przeciętnego studenta, liczba punktów ECTS = 2

X. Prowadzący ćwiczenia: dr hab. Urszula Bartnikowska, mgr Monika Krupa